

Μήνυμα Συνάξεως Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών (Φανάριον, 6 - 9 Μαρτίου 2014)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Σύναξις των Προκαθημένων Ορθοδόξων Εκκλησιών (Φανάριον, 6 - 9 Μαρτίου 2014) Μήνυμα

Εις το Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Δια της Χάριτος του Θεού, οι Προκαθήμενοι των Αγιωτάτων Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, προς τους απανταχού της γης Ορθοδόξους πιστούς, τους ανά τον κόσμο αδελφούς χριστιανούς και προς πάντα άνθρωπον καλής θελήσεως, ευλογίαν από Θεού και ασπασμόν αγάπης και ειρήνης.

Πηγή: fanarion.blogspot.gr/

“Ευχαριστούμεν τω Θεώ πάντοτε περί πάντων υμών μνείαν υμών ποιούμενοι επί των προσευχών ημών, αδιαλείπτως μνημονεύοντες υμών του έργου της πίστεως και του κόπου της αγάπης και της υπομονής της ελπίδος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού έμπροσθεν του Θεού και πατρός ημών” (Α Θεσ. α 2-4).

1. Συνελθόντες δια της χάριτος του Παναγάθου Θεού, τη προσκλήσει του της Κωνσταντίνου Πόλεως Αρχιεπισκόπου και Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου εν Φαναρίω, μεταξύ 6ης και 9ης Μαρτίου 2014, συνεσκέφθημεν εν αδελφική αγάπη περί των απασχολούντων σήμερα την Αγιοτάτην ημών Εκκλησίαν ζητημάτων. Συλλειτουργούντες τω Κυρίω εν τω πανσέπτω Πατριαρχικώ Ναώ του Αγίου Γεωργίου κατά την εύσημον και μεγαλώνυμον ταύτην Κυριακήν της Ορθοδοξίας, απευθύνομεν προς υμάς λόγον αγάπης, ειρήνης και παρακλήσεως.

Η Μία, Αγία Καθολική και Αποστολική Ορθόδοξος ημών Εκκλησία εν τω κόσμω παροικούσα, βιώνει και αύτη τας προκλήσεις του ανθρώπου εκάστης εποχής. Η Εκκλησία του Χριστού, πιστή εις την Ιεράν Παράδοσιν, ευρίσκεται εις διαρκή διάλογον μετά της εκάστοτε εποχής, συμπάσχει μετά των ανθρώπων και συμμερίζεται την αγωνίαν των. «Ιησούς Χριστός χθες και σήμερα ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. ιγ 8-9).

Οι πειρασμοί και αι προκλήσεις της ιστορίας είναι ιδιαιτέρως έντονοι εις τας ημέρας μας και οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί δεν δυνάμεθα να είμεθα αμέτοχοι εις

αυτά η αδιάφοροι απέναντί των. Δια τον λόγον αυτόν συνήλθομεν επί το αυτό δια να εγκύψωμεν εις τους πειρασμούς και τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει σήμερον η ανθρωπότης. «Έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι» (Β Κορ. ζ 6) οι λόγοι αυτοί του Αποστόλου ισχύουν και σήμερον.

2. Αναλογιζόμενοι την οδύνην των ανθρώπων ανά τον κόσμον, εκφράζομεν την συμπάθειάν μας δια το μαρτύριον και τον θαυμασμόν μας δια την μαρτυρίαν των χριστιανών εν τη Μέση Ανατολή, Αφρική και αλλαχού της γης. Φέρομεν εις τον νουν μας το διττόν αυτών μαρτύριον: περί της πίστεώς των ως και περί της διαφυλάξεως της ιστορικής των σχέσεως μετά ανθρώπων άλλων θρησκευτικών πεποιθήσεων. Καταγγέλλομεν την αναταραχήν και την αστάθειαν αι οποίαι ωθούν τους χριστιανούς να εγκαταλείψουν την γην, ένθα εγεννήθη ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και ένθεν διεδόθη το Ευαγγέλιον εις τον κόσμον άπαντα.

Συμπάσχομεν μετά πάντων των θυμάτων της εν Συρία τραγωδίας. Καταδικάζομεν πάσαν μορφήν τρομοκρατίας και θρησκευτικής ύβρεως. Η απαγωγή των Μητροπολιτών Παύλου και Ιωάννου, άλλων κληρικών, ως και των μοναζουσών της εν Μααλούλα Ιεράς Μονής της Αγίας Θέκλης, αποτελεί χαίνουσαν πληγήν και ζητούμεν την άμεσον απελευθέρωσίν των.

Απευθύνομεν έκκλησιν εις πάντα εμπλεκόμενον προς άμεσον κατάπαυσιν των στρατιωτικών επιχειρήσεων, απελεύθερωσιν των αιχμαλώτων και εδραίωσιν της ειρήνης εν τη περιοχή δια του διαλόγου. Οι εν Μέση Ανατολή χριστιανοί αποτελούν την ζύμην της ειρήνης. Ειρήνη δια πάντα άνθρωπον σημαίνει επίσης ειρήνη δια τους χριστιανούς. Στηρίζομεν το Πατριαρχείον Αντιοχείας εις την πνευματικήν και ανθρωπιστικήν διακονίαν αυτού, ως επίσης και τας προσπάθειάς αυτού δια την παλινόρθωσιν της περιοχής και την παλιννόστησιν των προσφύγων.

3. Ενθέρμως προσευχόμεθα υπέρ της διεξαγωγής ειρηνικών διαπραγματεύσεων και της εν προσευχή καταλλαγής προς έξοδον εκ της εν Ουκρανία συνεχιζομένης κρίσεως. Καταδικάζομεν τας απειλάς βιαίας καταλήψεως Ιερών Μονών και Ναών και προσευχόμεθα δια την επιστροφήν των αδελφών ημών, των σήμερον ευρισκομένων εκτός της κοινωνίας μετά της Αγίας Εκκλησίας.

4. Η παγκόσμιος οικονομική κρίσις αποτελεί θεμελιώδη απειλήν δια την δικαιοσύνην και την ειρήνην εις τοπικόν και παγκόσμιον επίπεδον. Αι συνέπειαι αυτής είναι εμφανείς εις άπαντα τα στρώματα της κοινωνίας, ένθα απουσιάζουν αξίαι ως η αξιοπρέπεια του προσώπου, η αδελφική αλληλεγγύη και η δικαιοσύνη. Τα αίτια της κρίσεως ταύτης δεν είναι αμιγώς οικονομικά. Είναι και πνευματικής και ηθικής φύσεως. Αντί του συσχηματισμού προς τα παγκόσμια είδωλα της ισχύος, της πλεονεξίας και της φιληδονίας, εξαίρομεν την αποστολήν μας να

μεταμορφώσωμεν τον κόσμον, εφαρμόζοντες τας αρχάς της δικαιοσύνης, της ειρήνης και της αγάπης.

Συνεπεία του εγωϊσμού και της καταχρήσεως της εξουσίας, πολλοί άνθρωποι υποτιμούν την ιερότητα του ανθρωπίνου προσώπου, αδιαφορούντες να διακρίνουν το πρόσωπον του Θεού εις τους ελαχίστους των αδελφών μας (πρβλ. Ματθ. κε , 40, 45), πολλοί δε παραμένουν αδιάφοροι έναντι της πτωχείας, της οδύνης και της βίας, αι οποίαι μαστίζουν την ανθρωπότητα.

5. Η Εκκλησία καλείται να αρθρώση τον προφητικόν της λόγον. Εκφράζομεν την ειλικρινή ημών ανησυχίαν δια τας τοπικάς και παγκοσμίους τάσεις, αι οποίαι απαξιώνουν και διαβιβρώσκουν τας αρχάς της πίστεως, την αξιοπρέπειαν του ανθρωπίνου προσώπου, τον θεσμόν του γάμου και το δώρον της δημιουργίας.

Υπογραμμίζομεν την αναμφισβήτητον ιερότητα της ανθρωπίνης ζωής από της συλλήψεως μέχρι του φυσικού θανάτου. Αναγνωρίζομεν τον γάμον ως ένωσιν ανδρός και γυναικός, η οποία εικονίζει την ένωσιν του Χριστού και της Εκκλησίας Του. Αποστολή ημών είναι η διαφύλαξις του φυσικού περιβάλλοντος ως οικονόμων και ουχί ως κατόχων αυτού. Κατά την περίοδον ταύτην της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής προτρεπόμεθα τον κλήρον και τον λαόν ημών να επιδείξουν πνεύμα μετανοίας, να βιώσουν την καθαρότητα της καρδιάς, την ταπείνωσιν και την συγχωρητικότητα, καταθέτοντες εις την κοινωνίαν μαρτυρίαν περί των πάντοτε επικαίρων διδαγμάτων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

6. Η Σύναξις αύτη των Προκαθημένων συνιστά δι ήμᾱς μίαν ευλογημένην ευκαιρίαν, ίνα επαναβεβαιώσωμεν την ενότητα ημών δια της κοινωνίας και της συνεργασίας. Επιβεβαιούμεν την αφοσίωσιν ημών εις την έννοιαν της συνοδικότητος, ήτις τυγχάνει υψίστης σημασίας δια την ενότητα της Εκκλησίας. Ενωτιζόμεθα την ρήσιν του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ότι “το της Εκκλησίας όνομα, ου χωρισμού αλλ ένώσεως και συμφωνίας όνομα”. Η καρδιά ημών στρέφεται προς την από μακρού αναμενομένην Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον της Ορθοδόξου Εκκλησίας, δια να μαρτυρήσωμεν την ενότητα αυτής, ως και την ευθύνην και την στοργήν της προς τον σύγχρονον κόσμον.

Η Σύναξις συνεφώνησεν ότι η προπαρασκευαστική της Συνόδου εργασία πρέπει να εντατικοποιηθή. Ειδική Διορθόδοξος Επιτροπή θα αρχίση το έργον αυτής από του Σεπτεμβρίου 2014 και θα ολοκληρώση αυτό μέχρι του Αγίου Πάσχα του έτους 2015. Θα ακολουθήση Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις κατά το πρώτον ήμισυ του έτους 2015. Άπασαι αι απόφασεις, τόσοι κατά τας εργασίας της Συνόδου, όσον και κατά τα προπαρασκευαστικά στάδια αυτής, θα λαμβάνωνται

καθ' ὁμοφωνίαν. Ἡ Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας θα συκληθῇ υπό του Οικουμενικοῦ Πατριάρχου εν Κωνσταντινουπόλει εν ἔτει 2016, εκτός απροόπτου. Ἡ Σύνοδος θα προεδρεύηται υπό του Οικουμενικοῦ Πατριάρχου. Οἱ ἀδελφοί Αὐτοῦ Προκαθήμενοι των λοιπῶν Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιῶν θα κάθηνται εκ δεξιῶν και ἐξ ευωνύμων Αὐτοῦ.

7. Αναποσπάστως συνδεδεμένη προς την ενότητα εἶναι ἡ ιεραποστολή. Ἡ Εκκλησία δεν ζη δια τον εαυτὸν της, ἀλλὰ οφείλει να μαρτυρῇ και να μοιράζηται τα δῶρα του Θεοῦ μετὰ των ἐγγύς και των μακράν. Μετέχοντες της Θείας Ευχαριστίας και προσευχόμενοι υπέρ της οικουμένης, καλούμεθα να συνεχίσωμεν την λειτουργίαν μετὰ την Θεϊαν Λειτουργίαν και να μοιρασθῶμεν μεθ' ὁλοκλήρου της ἀνθρωπότητος τα δῶρα της ἀληθείας και της ἀγάπης, συμφώνως προς την τελευταίαν ἐντολήν και διαβεβαίωσιν του Κυρίου: “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα ἔθνη [...] και ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι [...] ἕως της συντελείας του αἰῶνος” (Ματθ. κη , 19-20).

8. Ζῶμεν ἐντὸς ἐνὸς κόσμου, ὅπου ἡ πολυπολιτισμικότης και ὁ πλουραλισμὸς συνιστοῦν ἀναπόφευκτον πραγματικότητα και συνεχῶς μεταβαλλομένην. Ἐχομεν ἐπίγνωσιν του γεγονότος ὅτι οὐδέν θέμα της ἐποχῆς μας δύναται να θεωρηθῇ ἡ ἐπιλυθῇ ἀνευ ἀναφορᾶς εἰς το παγκόσμιον, καθὼς και ὅτι οἰαδήποτε πόλωσις μετὰξὺ τοπικοῦ και παγκοσμίου καταλήγει εἰς ἀλλοίωσιν του ορθοδόξου φρονήματος.

Ὡς εκ τούτου, ἐνώπιον και αὐτῶν εἰσέτι των διαφωνιῶν, διαχωρισμῶν και διαιρέσεων, εἴμεθα αποφασισμένοι να διακηρύξωμεν το μήνυμα της Ορθοδοξίας. Αναγνωρίζομεν ὅτι ὁ διάλογος τυγχάνει πάντοτε καλλίτερος της συγκρούσεως. Ἡ ἀποχώρησις και ἡ ἀπομόνωσις οὐδέποτε ἀποτελοῦν ἐπιλογήν. Επαναβεβαιούμεν την υποχρέωσίν μας να διαλεγώμεθα προς τον ἄλλον, μετὰ των ἄλλων ἀνθρώπων, μετὰ των ἄλλων πολιτισμῶν, ὅπως και μετὰ των ἄλλων χριστιανῶν και των ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

9. Παρά τας ἀνωτέρω προκλήσεις, διακηρύσσομεν το Ευαγγέλιον του Θεοῦ “ὅστις τοσούτον ἠγάπησε τον κόσμον” ὥστε “ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν”. Τοιουτοτρόπως, οἱ Ορθόδοξοι παραμένομεν πλήρεις ἐλπίδος. Παρά τας δυσχερείας τολμῶμεν, ἐν τούτοις, να ἔχωμεν την ἐλπίδα ἡμῶν εἰς τον Θεόν Ὅστις ἐστὶ “ὁ ὢν και ὁ ἦν και ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ” (Αποκ. α , 8). Διο και ἀναμνησκόμεθα ὅτι ὁ τελευταῖος λόγος -λόγος ἀγαλλιᾶσεως, ἀγάπης και ζωῆς- ἀνήκει εἰς Αὐτόν, ὃς πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ και προσκύνησις εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν Φαναρίῳ, τη 9ῃ Μαρτίου 2014

- + Ο Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος
- + Ο Αλεξανδρείας Θεόδωρος
- + Ο Ιεροσολύμων Θεόφιλος
- + Ο Μόσχας Κύριλλος
- + Ο Σερβίας Ειρηναίος
- + Ο Ρουμανίας Δανιήλ
- + Ο Βουλγαρίας Νεόφυτος
- + Ο Γεωργίας Ηλίας
- + Ο Κύπρου Χρυσόστομος
- + Ο Αθηνών Ιερώνυμος
- + Ο Βαρσοβίας Σάββας
- + Ο Τιράνων Αναστάσιος